Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

qui et vnꝰ de ꝑmis fuit loci
tradiutoribꝫ resignauit ipm do
nando ei et tedendo confecto
sup hoc publico instrumento/
Quid plura Reredit Pater
reredit et ipi ꝑ mod/ tn pie
gnnatoris si forte ꝓpa rem
teret eu audita loci deseruare
sed propiores nō diu pꝰ ire ssu
ꝓam nolle dimitē mgrem di
ffai ūersi sūt ad tor et ide
untes loci uenerūt/ et ꝓuaz
scripsisse ꝑ bullam Siginno
Abbati qtꝰ loci eis redderet q
nto redirent/ quod et fm est/
Post hoc sentiens Bruno fis
Cartusi in pace bona stare
sub Pore eorꝫ mgro Landbino
monita sepsit eis sepe salutifa
adhortaꝫ eos de ostinia pma
nendi in via dni Tandez tn
Bruno ipe fatigato satis de
curia mcdr satis sapie i vita
solitaria nolens esse cōpus
litz eis ꝓpa amiete sed magis
humilis in opi stola desipulo
data sibi bndōe ꝑ ꝓuaz eo ma
dato ipig ꝓpe adiit Calabria
vbi et euangelizaꝫ illis pti
bus smaz dagnatoris quia au
diuiat pistis dei dono ꝑ hoc
multos gnitit eo quibꝫ tandez
confractoz fatigat sicut in
tarthusia in heremo nu nō
tuccis instituit et costruto
ibm mōsterio multoꝫ dei seruos
incathorutaz ordē et titit et
mister/ et ibid feliti vite sue
cursu parto migrauit ad dnm
Post expressum tarthusie
ci' orit' ano iuxta ro seul
chru fons emanat vnꝰ qui
diuia clamencia et eo merite
multis laborib fidelium opta
te ūmedia consort sanctaꝫ
ccu et ꝓlie spu pleno fuit
sicut lucig in Cramita olimet
que causa būtute fuit obmissa

Residentibus igit' in pace
fratribus pro reuersiōm eoꝝ
aliquato tpe astitit et int' eos
Satan mirabili temptaꝫ ꝑ
plexitate Sicūt em mier
se/ Si fit maximo mō pericli
tri ermo eo horribili hoc loco
Si ut abierimo dures mōo
fiut stellas et dm ꝗiuit offendeo
Quid igit' faciemo/ Et ecce
dns qui non desit sperantes i se
misit eis sic colloquentib sup
hat ve sit' stedit' se spu Nesci
unde veniat a quo vadat di
cu hōn lez Crispu et tanum
sit dicente/ Sices/ ꝓpleoi esse
de recedeo/ et eo dico vob eo
pte dei/ eo bta virgo Maria
cōsuabit vos in loco si horas
cuis letitie cu eis canonicas
ꝓcemedo sed cōpletoꝫ sōe
cudo/ Quo dō euanuit hō/
Et gauisi gaudio magno illi